

„Biało-czerwone” – opowiadanie E. Stadtmuller.

Dorosły prosi dziecko o przypomnienie kolorów polskiej flagi i wyjaśnia mu, co one oznaczają : biel – czystość, czerwień – odwagę i waleczność oraz informuje, że za trzy dni będzie święto polskiej flagi – Dzień Flagi. Następnie dziecko słucha opowiadania ilustrowanego obrazkami podanymi pod opowiadaniem i odpowiada na pytania.

Z okazji Dnia Flagi Rzeczypospolitej Polskiej grupa średniaków przygotowała inscenizację legendy „O Lechu, Czechu i Rusie” Kuba grał Czecha, Bartek – Rusa, a Olek – Lecha

Prawdę mówiąc, była to jego pierwsza tak poważna rola, więc bardzo się przejmował i wciąż powtarzał: – Chodźmy ku północy, serce mi mówi, że tam znajdziemy nasz nowy dom. Jego wierny lud – czyli Oskar z Karolem i Kubą oraz Basia, Malwinka, Wiktoria i Ania – ufnie podążył za nim. Nagle wszyscy zatrzymali się, bo oto ich oczom ukazał się wspaniały widok. Wyświetlił się on na ścianie, a przedstawiał leśną polanę o zachodzie słońca. Na środku tej polany rósł potężny dąb, a w jego konarach widać było gniazdo orła. Piękny biały ptak siedział w nim z rozłożonymi skrzydłami, zupełnie jakby chciał ochronić swe pisklęta przed niebezpieczeństwem.

– Oto nasz znak! – wołał Olek – I nasze barwy!

W tym momencie na ścianie pojawił się kolejny obraz przedstawiający polską biało-czerwoną flagę i godło narodowe – białego orła w złotej koronie na czerwonym tle.

Przedstawienie obejrzały wszystkie dzieci z przedszkola. Ada też

Po obiedzie grupa Olka robiła chorągiewki. Zadanie polegało na przyklejeniu biało-czerwonej karteczki do cienkiego patyczka. Z początku szło to opornie, ale już przy trzeciej chorągiewce wszyscy nabierali wprawy.

– Kto chce, może sobie zabrać do domu kilka chorągiewek i patyczków – zachęcała pani. – Będzie można 2 maja udekorować nimi okno albo balkon. Niech wszyscy widzą, że cieszymy się z tego, że jesteśmy Polakami.

Olkowi nie trzeba było dwa razy tego powtarzać. Nie namyślając się zbyt długo, wpakował cały plik chorągiewek i garść patyczków do swojej tekturowej teczki i zabrał do domu.

Do wieczora bawił się świetnie z Adą, grał z tatą w piłkę, pomagał mamie robić kisiel. Dopiero następnego dnia przypomniał sobie o chorągiewkach.

– Jutro święto flagi! – zawołał przerażony – A ja zapomniałem o moich chorągiewkach. Pani powiedziała, że trzeba udekorować nimi dom. Sam przecież wybrałem te kolory.

Ada poważnie kiwnęła główką.

– Był księciem Lechem – poświadczyła zgodnie z prawdą.

– I co teraz? – zapytał tato.

– Będę je sklejał – oświadczył mężnie książe Lech.

Niestety, szybko okazało się, że kleją mu się palce. Mama z tatą popatrzyli na niego i zabrali się do roboty. Tym razem chorągiewki powstawały w ekspresowym tempie. Zanim zapadł zmrok, okna i balkon były udekorowane, a szczęśliwy książe Lech chrapał w najlepsze. Może śnił mu się kołujący wysoko na niebie orzeł z biało-czerwoną chorągiewką w dziobie? Kto to wie?

Pytania.

-Jak Olek świętował Dzień Flagi Rzeczypospolitej Polskiej?

-Jaki ptak jest godłem naszego kraju?

-Co sklejał Olek w domu z rodzicami?

-Co udekorowali rodzice chorągiewkami?

-Po co ludzie dekorują flagami swoje domy?

-Jak się nazywa kraj, w którym mieszkamy?

Ćwiczenie logopedyczne usprawniające narządy mowy.

Dziecko obserwuje dorosłego wykonującego ćwiczenia i go naśladuje. Może to robić z wykorzystaniem lusterka.

Kolory flagi – gdy dorosły mówi „biały” – dziecko unosi język do góry, w stronę nosa, gdy mówi „czerwony” – opuszcza język na dolną wargę.

Chorągiewki – tak jak chorągiewka porusza się na wietrze, tak dziecko porusza językiem po górnej wardze, od jednego kącika ust do drugiego.

Lech, Czech, Rus jadą na koniach – dziecko naśladuje stukot kopyt koni przyklejając szeroko ułożony język do podniebienia i odbijając go, jednocześnie na przemian ściągając wargi w dziobek i rozciągając szeroko.

Orzeł – dziecko wysuwa język do przodu, unosząc jego czubek do góry, i porusza nim na boki, tak jak orzeł swymi skrzydłami.

Wędrownik po Polsce – przy szeroko otwartej jamie ustnej dziecko wysuwa język do przodu i porusza nim do góry, w dół, w prawą stronę i w lewą stronę.

„ Barwy narodowe” – zabawa ryżem ćwicząca koordynację wzrokowo-ruchową

(możliwa do przeprowadzenia po kilku godzinach lub następnego dnia).

Odpowiednia ilość ryżu do wypełnienia przezroczystej butelki, która jest dostępna w domu. Zamiast butelki może być słoik. Do dowolnego dosyć szerokiego pojemnika wlewamy dobrze ciepłą wodę, dodajemy do niej trochę czerwonego barwnika spożywczego lub umieszczamy kawałek czerwonej bibuły w celu zabarwienia wody. Do zabarwionej wody (nadal dobrze ciepłej) dodajemy trochę spirytusu, żeby ryż nie farbował rąk i wkładamy połowę ryżu na około 30 minut. Ryż wyjmujemy, kiedy nabierze ładnego koloru, i bardzo dokładnie osuszamy. Najlepiej zostawić go na całą noc rozłożonego na papierowym ręczniku lub płaskim talerzu. Kiedy czerwony ryż jest gotowy, dziecko umieszcza go, na przykład za pomocą łyżeczki, w butelce / słoiku , a na niego wsypuje ryż biały. W ten sposób otrzymuje barwy narodowe.

„Flaga” – praca plastyczna.

Dziecko rysuje poniższą flagę po kreskach, smaruje jej dolną część klejem, posypuje solą, której nadmiar dorosły usuwa unosząc karton do góry, po czym dziecko pędzelkiem maczanym w czerwonej farbie stawia na soli obok siebie kropki / kleksy tak, aby dolna część flagi uzyskała kolor czerwony. Po wyschnięciu można nakleić flagę na długi patyczek do szaszłyków.

